

ພຣະຄຳພີດານິເອນ - ບົດທີໜຶ່ງ

ອຸໄລ ແລະ ຮີດເດເກນ

Jeff Pippenger

2023-11-21

“ບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະຄຳ ແລະ ປະຊາຊົນໄດ້ປະກາດວ່າ ຄຳພະຍາກອນໃນພຣະທຳດານິເອນ ແລະ ພຣະນິມິດ ເປັນຄວາມລັກລັບທີ່ບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈໄດ້.
ແຕ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງຊີ້ນຳພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄປຫາຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາດານິເອນ ກ່ຽວກັບເຫດການທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນສະໄໝຂອງເຂົາທັງຫຼາຍ, ແລະ ຊົງກ່າວວ່າ, ‘ຜູ້ໃດອ່ານ ຈົ່ງໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເຂົ້າໃຈ.’ Matthew 24:15. ແລະ ຄຳຍິນຢັນທີ່ວ່າພຣະນິມິດເປັນຄວາມລັກລັບ ເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈໄດ້ນັ້ນ ຖືກໂຕ້ແຍ້ງໂດຍຫົວຂໍ້ຂອງພຣະທຳເອງວ່າ:
‘ນີ້ແມ່ນພຣະນິມິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຊົງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານແກ່ພຣະອົງ ເພື່ອຊົງສະແດງແກ່ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ເຖິງສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນໃນບໍ່ລຸ້ງ....
ຜູ້ໃດອ່ານກໍເປັນສຸກ ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ຟັງຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນີ້ ແລະ ຮັກສາສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນ ກໍເປັນສຸກ; ເພາະວ່າເວລານັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ.’ Revelation 1:1–3.”

“ສາດສະດາໄດ້ກ່າວວ່າ: ‘ຜູ້ໃດທີ່ອ່ານກໍເປັນສຸກ’—ມີບາງຄົນທີ່ຈະບໍ່ອ່ານ; ພຣະພອນນັ້ນບໍ່ໄດ້ສຳລັບເຂົາ.
‘ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນ’—ຍັງມີບາງຄົນເຊັ່ນກັນທີ່ປະຕິເສດຈະຟັງສິ່ງໃດກ່ຽວກັບຄຳພະຍາກອນ; ພຣະພອນນັ້ນບໍ່ໄດ້ສຳລັບຄົນຈຳພວກນີ້. ‘ແລະຮັກສາສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນ’—ຫຼາຍຄົນປະຕິເສດ ທີ່ຈະໃສ່ໃຈຄຳເຕືອນແລະຄຳສັ່ງສອນທີ່ມີຢູ່ໃນພຣະນິມິດ.
ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນບັນດາຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈະອ້າງສິດໃນພຣະພອນທີ່ໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້ນັ້ນໄດ້.
ບັນດາຜູ້ທີ່ເຢາະເຍື້ອເລື່ອງຕ່າງໆໃນຄຳພະຍາກອນ,
ແລະເຍາະຫຍັບຕໍ່ບັນດາສັນຍາລັກທີ່ໄດ້ປະທານຢ່າງສະຫງ່າງາມໄວ້ໃນທີ່ນີ້,
ບັນດາຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຈະປະຕິຮູບຊີວິດຂອງຕົນ, ແລະກຽມພ້ອມສຳລັບການສະເດັດມາຂອງບຸດແຫ່ງມະນຸດ,
ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບພຣະພອນ.”

“ເມື່ອພິຈາລະນາຕາມຄຳພະຍາກອນຂອງການດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ມະນຸດຈະກ້າສອນໄດ້ຢ່າງໃດວ່າ ພຣະນິມິດເປັນຄວາມລັກລັບ ທີ່ຢູ່ເກີນກວ່າຂອບເຂດແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງມະນຸດ?
ມັນເປັນຄວາມລັກລັບທີ່ຖືກເປີດເຜີຍແລ້ວ, ເປັນພຣະຄຳພີທີ່ຖືກເປີດອອກ.
ການສຶກສາພຣະນິມິດນຳພາຈິດໃຈໄປສູ່ຄຳພະຍາກອນໃນພຣະທຳດານິເອນ,
ແລະທັງສອງໄດ້ນຳສະເໜີຄຳສອນທີ່ສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງ, ຊົງພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ມະນຸດ,
ກ່ຽວກັບເຫດການທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງປະຫວັດສາດໂລກນີ້.” The Great Controversy, 340.

“ການສຶກສາພຣະທຳພຣະນິມິດ ນຳຈິດໃຈໄປສູ່ຄຳພະຍາກອນຂອງດານິເອນ.”

ບາງຄົນເຫັນພຽງແຕ່ຄຳພະຍາກອນພາຍໃນພຣະທຳດານິເອນເທົ່ານັ້ນ.

ແຕ່ດານິເອນນຳສະເໜີຄວາມຈິງຢູ່ສອງແນວສາຍ,

ແລະຄວາມຈິງທີ່ເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງທ່ານນັ້ນຢູ່ໃນຫົກບົດສຸດທ້າຍຂອງພຣະທຳຂອງທ່ານ.

ຫົກບົດທຳອິດນຳສະເໜີຄຳພະຍາກອນໃນຮູບແບບປະກອບພາບ ຊົງໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້

ກ່ອນທີ່ເຮົາຈະພິຈາລະນາຫົກບົດທຳອິດຂອງດານິເອນ, ເຮົາຈະອະທິບາຍເຫດຜົນວ່າ

ແທ້ຈິງແລ້ວມີພຽງສອງຄຳພະຍາກອນເທົ່ານັ້ນທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ໃນຫົກບົດສຸດທ້າຍຂອງດານິເອນ. ຊິດເຕີ

ໄວທ໌ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຄຳພະຍາກອນສອງປະການນັ້ນ ໂດຍອ້າງເຖິງແມ່ນຳໃຫຍ່ສອງສາຍແຫ່ງຊີນາ.

ເມື່ອເຮົາຍອມຮັບສັນຍະລັກທີ່ທ່ານໄດ້ວາງໄວ້ນັ້ນ ເຮົາຈະພົບກະແຈສຳລັບມອງເຫັນຄຳພະຍາກອນສອງປະການ

—ແລະມີພຽງສອງປະການເທົ່ານັ້ນ—ໃນຫົກບົດສຸດທ້າຍຂອງດານີເອນ.

“ຄວາມສະຫວ່າງທິດານີເອນໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າ ໄດ້ຖືກປະທານໂດຍສະເພາະສຳລັບວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້. ນິມິດທິທ່ານໄດ້ເຫັນຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳອູໄລ ແລະ ຮີດເດເກລ, ແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ທັງຫຼາຍແຫ່ງຊື່ນາ, ບັດນີກຳລັງຢູ່ໃນຂະບວນການແຫ່ງການສຳເລັດຕາມ, ແລະ ເຫດການທັງປວງທີ່ໄດ້ຖືກທຳນາຍໄວ້ນັ້ນ ຈະເກີດຂຶ້ນໃນໄມ້ຊ້ານີ້.” Testimonies to Ministers, 112.

ນິມິດໃນບົດທີ່ແບດໄດ້ຖືກປະທານຢູ່ຂ້າງແມ່ນ້ຳອູໄລ.

ໃນປະທັສາມແຫ່ງການຄອງລາດຂອງກະສັດເບນຊັດຊາ ນິມິດໜຶ່ງໄດ້ບຳກົດແກ່ຂ້ານ້ອຍ ຄືແກ່ຂ້ານ້ອຍດານີເອນ ພາຍຫຼັງນິມິດທີ່ໄດ້ບຳກົດແກ່ຂ້ານ້ອຍໃນຄັ້ງທຳອິດນັ້ນ. ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນໃນນິມິດ; ແລະເມື່ອຂ້ານ້ອຍເຫັນນັ້ນ ກໍເກີດຂຶ້ນວ່າ ຂ້ານ້ອຍຢູ່ທີ່ເມືອງຊຸລານ ໃນພະລາຊະວັງ ຊຶ່ງຢູ່ໃນແຂວງເອລາມ; ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນໃນນິມິດ ແລະຂ້ານ້ອຍຢູ່ຂ້າງແມ່ນ້ຳອູໄລ. ດານີເອນ 8:1, 2.

ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ນຳເອົາຫຍໍ້ໜ້ານັ້ນອອກມາຈາກ Testimonies to Ministers, ບ່ອນທີ່ຊິສເຕີໄວທ໌ ໄດ້ອ້າງເຖິງ “the Ulai and Hiddekel” ແລະເອີ້ນແມ່ນ້ຳເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ “the great rivers of Shinar” ພວກເຮົາກຳລັງແຍກວິໄລຫຍໍ້ໜ້ານັ້ນອອກຈາກຄຳອະທິບາຍລູດໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ລູດໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບການສຶກສາພຣະທຳດານີເອນ ແລະ ພຣະນິມິດ ໃນບົດຂຽນຂອງຊິສເຕີໄວທ໌. ໃນຂໍ້ຄວາມນັ້ນ ນາງໄດ້ກ່າວວ່າ, “ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງສຶກສາພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງໃກ້ຊິດຍິ່ງຂຶ້ນ; ໂດຍສະເພາະ ພຣະທຳດານີເອນ ແລະ ພຣະນິມິດ ຄວນໄດ້ຮັບຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງເໝາະສົມກ່ອນໃນປະຫວັດການງານຂອງພວກເຮົາ.”

ຖ້າເຮົາສຶກສາສອງຂໍ້ທຳອິດທີ່ເຮົາຫາກໄດ້ອ້າງມາຈາກດານີເອນ ບົດທີ່ແບດ ຢ່າງໃກ້ຊິດ, ຂໍ້ເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ໃຫ້ພະຍານພາຍໃນສອງປະການແກ່ຂໍ້ເທັດຈິງປະການໜຶ່ງທີ່ກຸຖືກມອງຂ້າມ. ດານີເອນກ່າວວ່າ “ໃນປະທັສາມຂອງ” ເບນຊັດຊາ “ນິມິດໜຶ່ງໄດ້ບຳກົດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ.” ແລ້ວທ່ານຍັງເພີ່ມອີກວ່າ, “ພາຍຫຼັງນິມິດນັ້ນທີ່ໄດ້ບຳກົດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນຄັ້ງທຳອິດ.” ຂໍ້ນີ້ອາດເຂົ້າໃຈໄດ້ສອງແນວທາງ, ແລະບໍ່ວ່າຈະເຂົ້າໃຈແບບໃດ ກໍໃຫ້ຂໍ້ສະຫຼຸບອັນດຽວກັນ.

ທູດສະຫວັນກາບຣີເອນແມ່ນຜູ້ທີ່ນຳແສງສະຫວ່າງແຫ່ງການພະຍາກອນມາສູ່ດານີເອນ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທິທ່ານໄດ້ກະທຳກັບບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງປວງ ເພາະທ່ານໄດ້ຂ້າມແທນຊາຕານໃນຖານະຜູ້ຖືແສງສະຫວ່າງແຫ່ງສະຫວັນ. ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ ກົດເກນແຫ່ງການພະຍາກອນທຸກປະການທີ່ບຳກົດຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ ລ້ວນແຕ່ໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳໂດຍກາບຣີເອນ. ບໍ່ວ່າດານີເອນຈະເຂົ້າໃຈສິ່ງນັ້ນຫຼືບໍ່ ໃນຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງຂອງບົດທີ່ແບດ ທ່ານບໍ່ພຽງແຕ່ກຳລັງລະບຸຂໍ້ສັງເກດແຫ່ງການພະຍາກອນອັນສຳຄັນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ທ່ານຍັງໄດ້ໃຫ້ພະຍານສອງປະການຂອງຂໍ້ສັງເກດແຫ່ງການພະຍາກອນອັນສຳຄັນນັ້ນໄວ້ໃນຂັ້ນນີ້. ສິ່ງທີ່ດານີເອນໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງ ຄືວ່າ ທ່ານໄດ້ຮັບນິມິດຫນຶ່ງກ່ອນນິມິດທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບຢູ່ແມ່ນ້ຳອູໄລ. ນິມິດຢູ່ແມ່ນ້ຳອູໄລນັ້ນເກີດຂຶ້ນໃນປະທັສາມແຫ່ງການຄອງລາດຂອງເບນຊັດຊາ. ສ່ວນນິມິດກ່ອນນິມິດຢູ່ແມ່ນ້ຳອູໄລນັ້ນ ເກີດຂຶ້ນໃນປະທັສາມແຫ່ງການຄອງລາດຂອງເບນຊັດຊາ.

ໃນປະທັສາມແຫ່ງການຄອງລາດຂອງເບນຊັດຊາ ກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ ດານີເອນໄດ້ມີຄວາມຜັນ ແລະນິມິດໃນຈິດໃຈຂອງທ່ານເມື່ອທ່ານນອນຢູ່ເທິງຕຽງຂອງທ່ານ; ແລ້ວທ່ານໄດ້ຂຽນຄວາມຜັນນັ້ນ ແລະໄດ້ບອກເນື້ອຄວາມໂດຍສະຫຼຸບແຫ່ງເຫດການທັງຫຼາຍ. ດານີເອນ 7:1.

ໃນຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງຂອງບົດທີ່ແບດ, ດານີເອນກຳລັງລະບຸວ່າ ທ່ານໄດ້ຮັບນິມິດເຊັ່ນກັນໃນປະທັສາມແຫ່ງການຄອງລາດຂອງເບນຊັດຊາ, ເພາະທ່ານກ່າວວ່າ,

“ພາຍຫຼັງນິມິດນັ້ນທີ່ໄດ້ບາກົດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນຄັ້ງທຳອິດ.”

ນິມິດແຫ່ງອຸລາອິດິບາກົດພາຍຫຼັງນິມິດໃນປີທຳອິດຂອງເບນຊັດຊາ, ຫຼືນິມິດນັ້ນໄດ້ບາກົດພາຍຫຼັງນິມິດທຳອິດໃນບັນດານິມິດຄູ່ຂະໜານສອງຢ່າງ? ຄຳຕອບໃດກໍຖືກຕ້ອງ. ນິມິດແຫ່ງແມ່ນ້ຳອຸລາອິດິບາກົດດຽວກັນກັບນິມິດໃນບົດທິເຈດ. ກາບຣີເອນກຳລັງນຳໃຊ້ຫຼັກການພະຍາກອນທີ່ວ່າ “ກ່າວຊ້ຳແລະຂະຫຍາຍຄວາມ,” ແລະໃນຂະນະດຽວກັນກໍນຳໃຊ້ກົດທີ່ວ່າ ໂດຍຄຳພະຍານຂອງສອງຄົນ ສົ່ງໜ້າຈົ່ງຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ. ນິມິດທັງສອງກ່າວເຖິງອານາຈັກຕ່າງໆໃນຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຄຳພີ.

ນິມິດໃນບົດທິເຈດ ໄດ້ນຳສະເໜີອານາຈັກເຫຼົ່ານັ້ນເປັນດັ່ງສັດຮ້າຍຜູ້ລ່າເຫຍືອ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເນັ້ນແລະສະແດງພວກມັນໃນບໍລິບົດແຫ່ງອຳນາດຜ່າຍພົນລະເຮືອນຂອງພວກມັນ. ນິມິດໃນບົດທິເປດ

ໄດ້ນຳສະເໜີອານາຈັກເຫຼົ່າດຽວກັນນັ້ນໂດຍໃຊ້ສັນຍາລັກຈາກການປະກອບພິທີໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ແມ່ນແຕ່ສັນຍາລັກແຕ່ລະຢ່າງຂອງການປະກອບພິທີໃນພຣະວິຫານນັ້ນ ຖືກບົດເບືອນຢ່າງຈົ່ງໃຈ ເພື່ອໃຫ້ເປັນຕົວແທນຂອງການນະມັດສະການປອມ. ດານີເອນ ບົດທິເປດ ໄດ້ນຳສະເໜີອານາຈັກດຽວກັນກັບນິມິດໃນບົດທິເຈດ ແຕ່ມັນໄດ້ວາງອານາຈັກເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ໃນບໍລິບົດຜ່າຍສາສະໜາຂອງພວກມັນ.

ນິມິດແຫ່ງແມ່ນ້ຳອຸໂລໃນພຣະທຳດານີເອນ ບົດທິເປດ ເປັນການທວນຊ້ຳແລະຂະຫຍາຍນິມິດໃນບົດທິເຈດ. ບົດທິເຈດຊື່ບອກເຖິງດ້ານການເມືອງຂອງອານາຈັກຕ່າງໆໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ, ແລະບົດທິເປດຊື່ບອກເຖິງດ້ານສາສະໜາຂອງອານາຈັກຕ່າງໆໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ. ເມື່ອໄດ້ຮັບຮູ້ຂັ້ນຕົ້ນ ກໍຈະສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ວ່າ ບົດທິເຈດແລະບົດທິເປດເປັນນິມິດດຽວກັນ. ບົດທິເກົ່າແມ່ນ ບ່ອນທີ່ກາບຣີເອນໄດ້ມາເພື່ອໃຫ້ຄຳອະທິບາຍກ່ຽວກັບອົງປະກອບດ້ານເວລາໃນນິມິດແຫ່ງບົດທິເປດ. ດັ່ງນັ້ນ ນິມິດແຫ່ງແມ່ນ້ຳອຸໂລຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງບົດທິເຈດ, ເປດ ແລະ ເກົ້າ ໃນພຣະທຳດານີເອນ. ຈາກນັ້ນ ແມ່ນ້ຳຮົດເດເກນຈຶ່ງຖືກນຳເຂົ້າມາໃນບົດທິສິບ.

ໃນປີທີສາມແຫ່ງລາຊະການຂອງກະສັດໄຊຣັສແຫ່ງເບີເຊຍ ມີພຣະດຳລັດໜຶ່ງຖືກເປີດເຜີຍແກ່ດານີເອນ ຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນຊື່ວ່າ ເບນເທຊັດຊາ; ແລະພຣະດຳລັດນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ ແຕ່ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ນັ້ນຍາວນານ: ແລະທ່ານໄດ້ເຂົ້າໃຈພຣະດຳລັດນັ້ນ ແລະມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນນິມິດ. ໃນວັນເວລາເຫຼົ່ານັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ ດານີເອນ ໄດ້ໃສກເສົ້າຢູ່ສາມອາທິດເຕັມ. ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ກິນອາຫານອັນໂອຊະ, ບໍ່ມີຊີນີ້ເຫຼົ້າເຂົ້າປາກຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະຂ້ານ້ອຍກໍບໍ່ໄດ້ໃຈມີກາຍຂອງຕົນເອງເລີຍ, ຈົນກວ່າສາມອາທິດເຕັມຈະສິ້ນຖ້ວນ. ແລະໃນວັນທີສາມຂອງເດືອນທຳອິດ ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຢູ່ຂ້າງແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ ຊຶ່ງແມ່ນແມ່ນ້ຳຮົດເດເກນ. ດານີເອນ 10:1–4.

ນິມິດແຫ່ງແມ່ນ້ຳ Hiddekel ໄດ້ນຳສະເໜີປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນຂອງກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ. ມັນເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການແຕກສະລາຍຂອງອານາຈັກຂອງ Alexander the Great, ຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນການຂຶ້ນໆລົງໆຂອງປະຫວັດສາດທີ່ຕິດຕາມມາ ບ່ອນທີ່ໃນທຸລະ ຄູ່ປະປັກທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ສອງຝ່າຍຈາກການແຕກສະລາຍຂອງອານາຈັກເດີມຂອງ Alexander the Great ຄື ກະສັດຝ່າຍໃຕ້ຕາມຕົວອັກສອນ ຕັຕ້ານ ກະສັດຝ່າຍເໜືອຕາມຕົວອັກສອນ. ໃນທຸລະ ມັນໄປເຖິງປະຫວັດສາດຂອງ papacy ຜູ້ຊົງໃນເວລານັ້ນກາຍເປັນກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອຝ່າຍວິນຍານ, ຜູ້ຊົງໃນຕອນທ້າຍຂອງບົດທິສິບເອັດ ກໍມາເຖິງຈຸດຈົບຂອງຕົນ, Michael ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດກໍບົດລົງ. ພາບລວມຢ່າງງ່າຍໆກໍຄື ນິມິດແຫ່ງແມ່ນ້ຳ Ulai ເປັນນິມິດພາຍໃນຂອງສະຖານນະມັດສະການ ແລະ ກອງພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ແມ່ນ້ຳ Hiddekel ເປັນນິມິດພາຍນອກຂອງສັດຕູຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂອງປະຊາກອນຂອງພຣະອົງ ໃນຊ່ວງປະຫວັດສາດດຽວກັນ. ນັກກຳລັງນຳໃຊ້ຫຼັກການດຽວກັນທີ່ພົບໄດ້ໃນເຈດຕະນາຕະຈັກ ແລະ ເຈດຕະນາປະທັບຂອງ Revelation.

“ຜູ້ຮັບໃຊ້ຫຼາຍຄົນບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມອະທິບາຍພຣະທຳພຣະນິມົດເລີຍ.
ພວກເຂົາເອີ້ນວ່າມັນເປັນບົນທຶບເກີດປະໂຫຍດໃນການສຶກສາ.
ພວກເຂົາຖືວ່າມັນເປັນບົນທຶກຖືກປະທັບຕາໄວ້ ເພາະວ່າໃນນັ້ນມີບັນທຶກເຖິງຮູບພາບແລະສັນຍາລັກຕ່າງໆ.
ແຕ່ຊື່ທີ່ໄດ້ຖືກຕັ້ງໃຫ້ແກ່ມັນວ່າ ‘ພຣະນິມົດ’ ນັ້ນເອງ ກໍເປັນການປະຕິເສດຂໍ້ສັນນິຖານນີ້.
ພຣະນິມົດເປັນບົນທຶກຖືກປະທັບຕາໄວ້ ແຕ່ມັນກໍເປັນບົນທຶກເປີດໄວ້ດ້ວຍ.
ມັນບັນທຶກເຫດການອັນນ່າອັດສະຈັນທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍແຫ່ງປະຫວັດສາດໂລກນີ້.
ຄຳສອນຂອງບົນນີ້ແຈ້ງແນ່ນອນ ບໍ່ແມ່ນລັກລັບແລະເຂົ້າໃຈບໍ່ໄດ້. ໃນນັ້ນ
ໄດ້ຍົກເອົາແນວຄຳພະຍາກອນດຽວກັນກັບທີ່ມີຢູ່ໃນດານເຮອນມາ. ຄຳພະຍາກອນບາງຂໍ້
ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຊ້ຳອີກ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງສະແດງວ່າຕ້ອງໃຫ້ຄວາມສຳຄັນແກ່ຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານັ້ນ.
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຊົງກ່າວຊ້ຳໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຜົນສຳຄັນຫຼວງ.” Manuscript Releases, ແຫຼ່ງ 8, 413.

ປະຫວັດສາດພາຍໃນແລະພາຍນອກອັນດຽວກັນທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນພຣະທຳດານເຮອນ
ໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນມາກ່າວຕາມພຣະທຳພຣະນິມົດ.
ນອກເໜືອຈາກແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກນິມົດທັງສອງນີ້ແລ້ວ
ຍັງມີການຍື່ນຍື່ນວິທີການແຫ່ງການຕີຄວາມພຣະຄຳພີ William Miller ໄດ້ຍຶດຖືໄວ້ ແລະຕໍ່ມາໂດຍ Future
for America. ເມື່ອພິຈາລະນາຢ່າງຖືກຕ້ອງແລ້ວ ພຣະທຳດານເຮອນ ພ້ອມທັງພຣະທຳພຣະນິມົດ
ເປັນເໝືອນບໍ່ຄຳອັນລຳຄ່າຢ່າງແທ້ຈິງ
ສຳລັບການຍື່ນຍື່ນຫຼັກການແຫ່ງການຕີຄວາມຄຳພະຍາກອນທີ່ພຣະຄຳພີໄດ້ຊີ້ບອກໄວ້ພາຍໃນຕົວຂອງມັນເອງ.

ແມ່ນ້ຳອຸໂລຫິດເປັນຫົວຂໍ້ພາຍໃນ ແລະ ແມ່ນ້ຳຮົດເດເກນທີ່ເປັນຫົວຂໍ້ພາຍນອກ
ຍັງເປັນຕົວແທນຂອງຄຳພະຍາກອນສອງປະການທີ່ຈະຕ້ອງຖືກເປີດຜະນຶກໃນ “ເວລາແຫ່ງອະວະສານ.”
ແມ່ນ້ຳອຸໂລໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກໃນ “ເວລາແຫ່ງອະວະສານ” ໃນປີ 1798, ແລະ
ແມ່ນ້ຳຮົດເດເກນໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກໃນ “ເວລາແຫ່ງອະວະສານ” ໃນປີ 1989, ເມື່ອດັງທີ່ໄດ້ພິຈາລະນາໄວ້ໃນ
ດານເຮອນ ບົດທີ 11 ຂໍ້ 40,
ປະເທດທັງຫຼາຍທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງອະດີດສະຫະພາບໂຊວຽດໄດ້ຖືກກວາດລ້າງໄປໂດຍອຳນາດສັນຕະບາບາ
ແລະ ສະຫະລັດອາເມລິກາ.

ເມື່ອຂັດທັດຈົງເຫຼົ້າຖືກຍອມຮັບແລ້ວ,
ກໍຈະສາມາດຍອມຮັບໄດ້ດ້ວຍວ່ານິມົດສອງຢ່າງນັ້ນແທ້ຈິງແລ້ວເປັນນິມົດດຽວກັນ,
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງຄຣິສຕະຈັກທັງເຈັດ ແລະ ຕາປະທັບທັງເຈັດ
ເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນອັນດຽວກັນ. ຈາກນັ້ນ ນິມົດທັງສອງກາຍເປັນຊ່ອງທາງທີ່ອີ
ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຊ້ໃນການເຄື່ອນໄຫວໃນອະດີດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ, ແລະ
ສິ່ງທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງໃຊ້ໃນການເຄື່ອນໄຫວໃນປະຈຸບັນແລະອະນາຄົດຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ,
ເພື່ອກໍ່ໃຫ້ເກີດຂະບວນການທົດສອບ ຕາມທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນພຣະທຳດານເຮອນ ບົດທີ 12 ຂໍ້ 9 ແລະ 10.

ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ, “ດານເຮອນເອີຍ, ຈົ່ງໄປຕາມທາງຂອງເຈົ້າ; ເພາະຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກປິດໄວ້ ແລະ
ປະທັບຕາໄວ້ ຈົນເຖິງເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ. ຄົນເປັນອັນຫຼາຍຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລໍຊົດ ແລະ
ຖືກເຮັດໃຫ້ຂ້າວສະອາດ ແລະ ຖືກທົດລອງ; ແຕ່ຄົນອະທຳຈະກະທຳຄວາມອະທຳຕໍ່ໄປ; ແລະ
ບໍ່ມີຄົນອະທຳຜູ້ໃດຈະເຂົ້າໃຈ; ແຕ່ຄົນມີບັນຍາຈະເຂົ້າໃຈ.” ດານເຮອນ 12:9, 10

ເປັນຕົວຢ່າງໜຶ່ງຂອງການເປີດຜະນຶກແມ່ນ້ຳ Hiddekel ໃນປີ 1989,
ຈົ່ງພິຈາລະນາສິ່ງທີ່ການດົນໃຈໄດ້ກ່າວໄວ້.

“ໃນພຣະນິມົດ ບັນດາພຣະຄຳພີທັງໝົດໃນພຣະຄຳພີໄດ້ມາພົບກັນແລະສືບສູດລົງ.
ຫົນແມ່ນສ່ວນທີ່ສົມບູນຂອງພຣະທຳດານເຮອນ. ໜຶ່ງແມ່ນຄຳພະຍາກອນ; ອີກໜຶ່ງແມ່ນການສຳແດງ.

ພຣະທ່າທຶກິກປະທັບຕານນັ້ນບໍ່ແມ່ນພຣະນິມົດ
ແຕ່ແມ່ນສ່ວນນັ້ນຂອງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະທ່າດານເືອນທີ່ກ່ຽວກັບວັນສຸດທ້າຍ.
ທຸດສະຫວັນໄດ້ບັນລຸວ່າ, 'ແຕ່ເຈົ້າ, ໂອ ດານເືອນ, ຈົ່ງປົດຖອຍຄຳໄວ້ ແລະປະທັບຕາພຣະທ່ານນັ້ນໄວ້
ຈົນເຖິງເວລາສຸດທ້າຍ.' ດານເືອນ 12:4." ກົດຈະການຂອງອັກຄະທູດ, 585.

ທັງໝົດ ແລະ ຮີດເດເຄນ ລ້ວນແຕ່ກ່ຽວພັນກັບວັນສຸດທ້າຍ,
ແຕ່ອາດເວັ້ນຕົວໄດ້ຕັ້ງໃຈພຽງແຕ່ຍອມຮັບວ່າ ປີ 1798 ແມ່ນ "ເວລາແຫ່ງທຶສຸດ" ຂອງດານເືອນ,
ເມື່ອໜັງສືຂອງທ່ານຈະຖືກເປີດຜະນຶກ. ແຕ່ສ່ວນຂອງຄຳພະຍາກອນ "ທີ່ກ່ຽວກັບວັນສຸດທ້າຍ" ນັ້ນ,
ທຶກິກຕ້ອງຍົກວ່າ ແມ່ນຫົກຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງດານເືອນບົດທີສິບເອັດ,
ເພາະວ່າຂໍ້ຫຼັກນັ້ນສົນສຸດລົງດ້ວຍການຫົກຄຳເອນລຸກຂຶ້ນ ເມື່ອເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດບົດລົງ.

ນິມົດເລື່ອງການພິພາກສາ ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນດານເືອນ ບົດ 7, 8 ແລະ 9 ນັ້ນ ຖືກປະທັບຕາໄວ້ຈົນເຖິງ
"ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ" ໃນປີ 1798. ແສງສະຫວ່າງ
(ຊຶ່ງນິມົດແຫ່ງອຸລາອິທຶກເປີດຜະທັບຕາໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ)
ແມ່ນການປະກາດເຖິງການເປີດຂອງການພິພາກສາໄຕ່ສວນ ບໍ່ແມ່ນການສົນສຸດຂອງການພິພາກສາ.
ແສງສະຫວ່າງທຶກິກເປີດຜະທັບຕາພ້ອມກັບນິມົດແຫ່ງຮີດເດເຄນນັ້ນ
ຊຶ່ງອີກເຖິງການສົນສຸດຂອງການພິພາກສາໄຕ່ສວນ ແລະຍັງເປັນຂໍ້ຄວາມໃນດານເືອນທີ່ບັນຈຸ
"ສ່ວນຂອງຄຳພະຍາກອນທີ່ກ່ຽວກັບວັນສຸດທ້າຍ" ອີກດ້ວຍ.

ການເປີດຜະນຶກໃນປີ 1798 ໄດ້ປະກາດການເປີດຂອງການພິພາກສາໄຕ່ສວນ. ການເປີດຜະນຶກໃນປີ 1989
ໄດ້ປະກາດວ່າການປົດສົນສຸດຂອງການພິພາກສາໄຕ່ສວນໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ຢ່າງຫຼາຍ. ລາຍເຊັນຂອງອາລຟາ ແລະ
ໂອເມກາ ສາມາດເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນໃນພຣະທ່າດານເືອນ, ແຕ່ຈະເຫັນໄດ້ກ່າວເມື່ອທ່ານຮູ້ວ່າມັນແມ່ນຫຍັງ,
ແລະ ຍົນຍອມທີ່ຈະສັງເກດຫາມັນ.

ເມື່ອເວລາແຫ່ງການທົດລອງບົດລົງໃນດານເືອນ ບົດທີ 11 ຂໍ້ 45,
ລາຍເຊັນຂອງອາລຟາແລະໂອເມກາຖືກບັນທຶກໄວ້.
ຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງດານເືອນສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງແນ່ນອນວ່າມັນຈົບລົງຢູ່ທີ່ໃດ.
ມັນເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍສົງຄາມຕາມຕົວອັກສອນລະຫວ່າງບາບໂລນຕາມຕົວອັກສອນ ແລະ
ອົດສະຣາເອນຕາມຕົວອັກສອນ, ແລະ ບາບໂລນຕາມຕົວອັກສອນເປັນຜ່າຍມື້ໃຊ້.

ໃນປຶ້ມສຳມະໂຫຍດຂອງລາດຂອງເຢຣີຢາກິມກະສັດແຫ່ງຢູດາ
ເນບູກາດເນັດຊາກະສັດແຫ່ງບາບໂລນໄດ້ມາຍັງເຢຣູຊາເລັມ ແລະໄດ້ລ້ອມເມືອງນັ້ນໄວ້.
ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງມອບເຢຣີຢາກິມກະສັດແຫ່ງຢູດາໄວ້ໃນມືຂອງລາວ
ພ້ອມດ້ວຍພາຊະນະບາງສ່ວນຈາກພຣະນິເວດຂອງພຣະເຈົ້າ;
ຊຶ່ງລາວໄດ້ນຳໄປຍັງແຜ່ນດິນຊຸນິາໄປສູ່ວິຫານແຫ່ງພຣະຂອງລາວ;
ແລະລາວໄດ້ນຳພາຊະນະນັ້ນເຂົ້າໄປໄວ້ໃນຄັງຊັບແຫ່ງພຣະຂອງລາວ. ດານເືອນ 1:1, 2.

ໃນດານເືອນ ບົດທີ 11 ຂໍ້ 45 ສົງຄາມຜ່າຍວິນຍານລະຫວ່າງບາບໂລນຜ່າຍວິນຍານ ຊຶ່ງຖືກເປັນສັນຍາລັກວ່າ
"ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ", ແລະອົດສະຣາເອນຜ່າຍວິນຍານ ຊຶ່ງຖືກແທນດ້ວຍ "ພູເຂົາບໍລິສຸດອັນຮຸ່ງໂລດ",
ໄດ້ສົນສຸດລົງ, ແລະອົດສະຣາເອນຜ່າຍວິນຍານໄດ້ມີໃຊ້ຊະນະເໝືອນບາບໂລນຜ່າຍວິນຍານ.

ແລະເຂົາຈະຕັ້ງພະພັກແຫ່ງພະລາຊວັງຂອງເຂົາໄວ້ລະຫວ່າງທະເລທັງຫລາຍ ໃນພູອັນບໍລິສຸດອັນຮຸ່ງເຮືອງ;
ແຕ່ເຂົາຈະມາເຖິງຈຸດຈົບຂອງເຂົາ ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຊ່ວຍເຂົາ. ແລະໃນເວລານັ້ນ ມີຄຳເອນຈະລຸກຂຶ້ນ,
ເຈົ້ານາຍອົງໃຫຍ່ຜູ້ຍິນຢູ່ເພື່ອບຸດຫລານແຫ່ງຊົນຊາດຂອງທ່ານ: ແລະຈະມີເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກ
ຢ່າງທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາເລີຍນັບຕັ້ງແຕ່ມີຊາດໃດໜຶ່ງຈົນເຖິງເວລານັ້ນ: ແລະໃນເວລານັ້ນ
ຊົນຊາດຂອງທ່ານຈະໄດ້ຮັບການຊ່ອຍໃຫ້ພັນ, ທຸກຄົນທີ່ພົບວ່າມີຊີວິດໄວ້ໃນປຶ້ມ. ດານເືອນ 11:45; 12:1.

ພຣະຄໍາພີດານຕອນ ແລະ ພຣະຄໍາພີພຣະນິມິດ ເປັນພຣະຄໍາພີເຫຼັ້ມດຽວກັນ:

“ພຣະທໍາດານຕອນ ແລະ ພຣະນິມິດ ເປັນອັນດຽວກັນ. ຫນັງເປັນຄໍາພະຍາກອນ, ອີກຫນັງເປັນການສໍາແດງເປີດເຜີຍ; ຫນັງເປັນພຣະທໍາທຶກິກປະທັບຕາໄວ້, ອີກຫນັງເປັນພຣະທໍາທຶກິກເປີດອອກ. ໂຢຮັນໄດ້ຍື່ນຄວາມລັບທີ່ຟ້າຮ້ອງທັງຫຼາຍໄດ້ກ່າວອອກມາ, ແຕ່ທ່ານໄດ້ຮັບພຣະບັນຊາບໃຫ້ຂຽນສົງເຫຼົ່ານັ້ນ.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

ປົ້ມສອງເຫຼັ້ມນີ້, ຊຶ່ງແທ້ຈິງແລ້ວເປັນປົ້ມດຽວ, ເປັນຜົນງານຊັ້ນເອກແຫ່ງຄໍາສັ່ງສອນທາງຄໍາພະຍາກອນຂອງທູດສະຫວັນກາບຣີເອນ. ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນສົງໃດຍຮູ້ຢ່າງແຕ່ມປຽມດີວ່າ ສົງທຶກາບຣີເອນໄດ້ນໍາມາມອບໃຫ້ແກ່ດານຕອນແລະໂຢຮັນນັ້ນ ມາຈາກພຣະເຢຊູ ຜູ້ຊຶ້ງໄດ້ຮັບມາຈາກພຣະບໍດີ. ຈຸດປະສົງຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນເພື່ອຍົກຍ້ອງກາບຣີເອນ, ແຕ່ເພື່ອຍົກຊຸມພຣະນິມິດອັນເລິກຊຶ້ງແຫ່ງຫຼັກຖານຕ່າງໆໃນປົ້ມທັງສອງ, ວ່າພຣະອັນພາແລະໂອເມກາໄດ້ຊົງອອກແບບຫຼັກເກນທາງຄໍາພະຍາກອນສໍາລັບການຕົວຄວາມພຣະຄໍາພີ ຊຶ່ງຈະຖືກສະແດງໄວ້ພາຍໃນປົ້ມທັງສອງນັ້ນ, ຖ້າພວກເຮົາເຕັມໃຈທີ່ຈະເຫັນ.

ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຕອນທ່ານອີກຄັ້ງວ່າ ໃນຈຸດນີ້ ຈຸດປະສົງແລະເຈດຕະນາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອນໍາສະເໜີການຕົວຄວາມຄໍາພະຍາກອນສອງຕອນກ່ຽວກັບແມ່ນໍ້າ Ulai ແລະ Hiddekel. ຈຸດປະສົງແລະເຈດຕະນາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແມ່ນເພື່ອພິຈາລະນາຄໍາພະຍາກອນໃນຫຼັກບົດທໍາອິດຂອງພຣະທໍາດານຕອນ. ຂ້າພະເຈົ້າພຽງແຕ່ກໍາລັງນໍາສະເໜີຂໍ້ຟັ້ນສູດວ່າ ພຣະທໍາດານຕອນແລະພຣະນິມິດ ອາດຈະເປັນພຣະທໍາທຶກິກຈັດວາງຂຶ້ນຢ່າງເລິກຊຶ້ງທີ່ສຸດໃນພຣະວັຈນະຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະທໍາເຫຼົ່ານັ້ນນໍາສະເໜີຂໍ້ວ່າສານແຫ່ງຄໍາພະຍາກອນ ພ້ອມທັງສະແດງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ພ້ອມທັງຊີ້ໃຫ້ເຫັນກົດເກນທີ່ຈໍາເປັນແທ້ ທີ່ຈະຕ້ອງນໍາໃຊ້ ຖ້າບຸກຄົນໃດບາຖະໜາຈະເຂົ້າໃຈຄໍາພະຍາກອນ ແລະຮູ້ຈັກພຣະອົງຜູ້ຊົງປະກາດຄໍາພະຍາກອນເຫຼົ່ານັ້ນ.

ອີກຕົວຢ່າງຫນຶ່ງຂອງຄວາມເລິກຊຶ້ງແຫ່ງພຣະຄໍາພີເຫຼົ່ານັ້ນ ຄືການນໍາສະເໜີຂອງດານຕອນກ່ຽວກັບ “ເຈດໄດວລາ” ໃນ ເລວີນີຕີ ບົດ 26. ຄໍາພະຍາກອນເລື່ອງ “ເຈດໄດວລາ” ໄດ້ເປັນ ແລະຍັງເປັນ “ຫົນທິເຮັດໃຫ້ສະດຸດ” ສໍາລັບປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ ທັງໃນອິດສະຣາເອນບູຮານ, ໃນຂະບວນການມົນເລີໂຮທ໌ຂອງທູດສະຫວັນອົງທໍາອິດ, ແລະຍັງໃນຂະບວນການປັດຈຸບັນແລະອະນາຄົດຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ. “ຫົນທິເຮັດໃຫ້ສະດຸດ”, ຕາມຄຳນິຍາມຢ່າງງ່າຍ, ແມ່ນສົງຫນັງທີ່ທ່ານບໍ່ເຫັນ ເຖິງແມ່ນວ່າມັນມີຢູ່ຢ່າງຊັດເຈນ. ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອທ່ານຮັບຮູ້ “ເຈດໄດວລາ” ໃນພຣະທໍາດານຕອນແລ້ວ, ທ່ານຈະເຫັນວ່າມັນຢູ່ທີ່ນັ້ນຢ່າງຊັດເຈນແທ້, ແຕ່ທ່ານກໍຈະເຫັນດ້ວຍວ່າ ມັນຖືກເຊື່ອງໄວ້ຈາກຜູ້ທີ່ເລືອກຈະບໍ່ເຫັນ.

ການຊ່ອນບາງສົງໄວ້ໃນຂະນະທີ່ມັນບາກົດຢູ່ຢ່າງເປີດເຜີຍໃນດ້ານໄວຍາກອນ ເປັນຄວາມສໍາເລັດອັນເລິກຊຶ້ງຢ່າງຍິ່ງ; ມັນເປັນສົງທົບອາດຖືກສອດແຊກໄວ້ໃນນິຍາຍລັກລັບໃດໆທີ່ມະນຸດຂຽນຂຶ້ນໄດ້. ມັນເປັນຜົນງານຊັ້ນເອກ, ເພາະວ່າມັນຢູ່ທີ່ນັ້ນ ປະຈັກແຈ້ງໃຫ້ເຫັນ ສໍາລັບທຸກຄົນທີ່ບໍາຖະໜາຈະສະດຸດ, ແຕ່ກໍບໍ່ອາດເຫັນໄດ້ເລີຍສໍາລັບຜູ້ທີ່ເລືອກຈະສະດຸດ. ດັ່ງທີ່ອາດກ່າວໄດ້ວ່າ, ມັນແມ່ນ “ການຊ່ອນໄວ້ຢ່າງປະຈັກແຈ້ງ”. ສົງນີ້ສໍາເລັດຂຶ້ນໂດຍການປະສົມປະສານກັນຂອງຄວາມເປັນມະນຸດ ແລະ ພຣະພາວະ.

ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວອ້າງເຊັນນັ້ນ ເພາະບາຖະໜາຈະເຕືອນໃຫ້ພວກເຮົາລະນຶກໃນຈຸດນີ້ວ່າ ມີຄໍາສອນແບບຄາທອລິກຢູ່ພາຍໃນອັດເວັນຕົສ ຢ່າງນ້ອຍນັບແຕ່ການຕີພິມ Questions on Doctrine

ໃນປີ 1957

ແລະຄໍາສອນນັ້ນກໍໄດ້ຍົກຫົວອັນອະທິຊາຂອງມັນຂຶ້ນມາພາຍໃນຂະບວນການຄວາມຈິງປະຈຸບັນນີ້ຂອງ Future for America ດ້ວຍ. ແນວຄິດນັ້ນຄືໃນການບັງເກີດເປັນມະນຸດ

ພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້ຮັບເນື້ອໜັງທຶພຣະອົງສືບທອດມາຈາກນາງມາຣີ. ແນ່ນອນ

ຜູ້ທີ່ຍຶດຖືຄໍາສອນນັ້ນບໍ່ໄດ້ກ່າວມັນໃນຮູບແບບນັ້ນ ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ນັ້ນແຫຼະແມ່ນສົງທຶພວກເຂົາສອນ.

ຂ້າພະເຈົ້າເອີ້ນມັນວ່າເປັນຄໍາສອນແບບຄາທອລິກ ເພາະວ່າຂໍ້ຕັ້ງຕົ້ນທີ່ວ່າ

ເນື້ອໜັງຂອງພຣະຄຣິດບໍ່ລົງຜຸກກັບເນື້ອໜັງຂອງອາດາມກ່ອນທີ່ເຂົາຈະໄດ້ເຮັດບາບ

ເປັນເຫດຜົນອັນເປັນອາດາມຢ່າງແທ້ຈິງທີ່ຄຣິສຕະຈັກຄາທອລິກໄດ້ນຳໃຊ້ໃນຄໍາສອນຂອງພວກເຂົາ

ເລື່ອງທີ່ເອີ້ນກັນວ່າ "immaculate conception." ແລະຖ້າທ່ານບໍ່ຄຸ້ນເຄີຍກັບຄໍາສອນນອກຄຣິດ

"immaculate conception" ນັ້ນ ມັນສອນວ່າ

ເນື້ອໜັງຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກກະທຳໃຫ້ເປັນຂຶ້ນຢ່າງເໝາະສົມທຳມະຊາດ

ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ທຳມະຊາດຕ່ຳຂອງອາດາມເຄີຍເປັນກ່ອນທີ່ເຂົາແລະເອວາຈະໄດ້ເຮັດບາບ

ຫຼືຕາມທີ່ມີການອ້າງວ່າ ພຣະຄຣິດມີທຳມະຊາດອັນປາສະຈາກບາບຂອງອາດາມກ່ອນການຕົກ. ມັນສອນອີກວ່າ

ນາງມາຣີເອງກໍໄດ້ຮັບທຳມະຊາດຜ່າຍເນື້ອໜັງອັນບໍ່ຕົກຂອງອາດາມກ່ອນທີ່ເຂົາຈະເຮັດບາບຢ່າງອັດສະຈັນ

ເພື່ອວ່ານາງຈະເປັນພາລະນະທີ່ສົມບູນສຳລັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ

ໃນການບັງເກີດພຣະກຸມານເຢຊູເຂົ້າສູ່ເນື້ອໜັງອັນສົມບູນຂອງນາງ.

ແນ່ນອນ, ບັນດາຜູ້ຢູ່ໃນອັດເວນຕົດທີ່ຍຶດຖືຂໍ້ສະໜອງອັນດຽວກັນນີ້ກ່ຽວກັບເນື້ອໜັງຂອງພຣະເຢຊູ

ບໍ່ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ການອັດສະຈັນໃດໆທີ່ກ່ຽວກັບນາງມາຣີ,

ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ເບື້ອນຂໍ້ຄວາມຕອນຕ່າງໆຂອງຊີວິດເດີເຟີ ແລະຂອງພຣະຄຳພີ

ເພື່ອສອນແນວຄວາມຄິດແບບຄາທອລິກອັນດຽວກັນນັ້ນ. ເຫດໃດຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ອອກນອກເລື່ອງ

ແລະຫັນໜ້າຈາກການສົນທະນາເລື່ອງພຣະທຳດານເຢຊູ? ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕອບສົງນັ້ນ.

ໂຄງສ້າງແລະການອອກແບບອັນອັດສະຈັນຂອງພຣະທຳດານເຢຊູ ແລະ ພຣະນິມິດ

ໄດ້ສຳເລັດລົງໂດຍການປະສົມປະສານກັນລະຫວ່າງຄວາມເປັນມະນຸດ ແລະ ຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະວາຈາຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະຄຳພີກໍເປັນພຣະວາຈາຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພຣະລັກສະນະອັນເປັນພຣະເຈົ້າ ແລະ ອັນເປັນມະນຸດຂອງພຣະເຢຊູ

ໄດ້ຖືກສະແດງອອກຢ່າງຄົບຖ້ວນໃນພຣະຄຳພີ. ຖ້ອຍຄຳທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນເປັນພຣະດຳລັດອັນມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ

ບັນຈຸໄວ້ຊຶ່ງລົດເດດແຫ່ງການຊົງສ້າງ ທີ່ສາມາດປ່ຽນແປງຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມນຶກຄິດໄດ້.

ຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນລົດເດດດຽວກັນນັ້ນແທ້ ທີ່ໄດ້ນຳທຸກສິ່ງໃຫ້ເກີດຂຶ້ນມາ.

ແຕ່ບັນດາມະນຸດຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໃຫ້ເປັນເຄື່ອງມືຂອງພຣະອົງໃນການບັນທຶກພຣະຄຳພີນັ້ນ,

ລ້ວນແຕ່ເປັນຄົນບາບ. ຜ່າຍມະນຸດໃນສົມການນີ້ໄດ້ຖືກແທນດ້ວຍມະນຸດຜູ້ຕົກຢູ່ໃນບາບ.

ພຣະຄຳພີເປັນການປະສົມກັນລະຫວ່າງມະນຸດ ແລະ ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນກໍເປັນຄົນບາບ

ເໝືອນດັ່ງລູກຫລານຂອງອາດາມທຸກຄົນໄດ້ເປັນມາ. ພຣະຄຣິດບໍ່ເຄີຍຊົງເຮັດບາບເລີຍ ບໍ່ວ່າໃນຄວາມຄິດ,

ໃນຖ້ອຍຄຳ, ຫຼືໃນການກະທຳ. ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງຮັບເອົາເນື້ອໜັງຂອງມາຣີ

ຫຼັງຈາກການຊຸດໃຊ້ເລືອກຖອຍມາເປັນເວລາສີ້ພັນປີ. ຖ້າຫາກວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງຮັບເອົາທຳມະຊາດຜ່າຍເນື້ອໜັງ

ນັ້ນອັນຕ່ຳຂອງອາດາມກ່ອນທີ່ອາດາມຈະໄດ້ເຮັດບາບຈິງໆ,

ສິ່ງນັ້ນກໍຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ປະພັນພຣະຄຳພີທຸກຄົນຈະຕ້ອງໄຮັບບາບເຊັ່ນກັນ.

ການ "ເຊື່ອງໄວ້ໃນທິເຫັນແຈ້ງ" ຂອງ "ເຈດີເທືອ" ໃນພຣະທຳດານເຢຊູ ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ

ບໍ່ພຽງແຕ່ໂດຍຖ້ອຍຄຳທີ່ດານເຢຊູໄດ້ບັນທຶກໄວ້ເທົ່ານັ້ນ

ແຕ່ຍັງຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດຕໍ່ໄປອີກໂດຍມະນຸດທີ່ຕົກໃນບາບ ຜູ້ໄດ້ແປພຣະຄຳພີ King James.

ມະນຸດທີ່ຕົກໃນບາບໄດ້ແຕ່ຕ້ອງພຣະທຳດານເຢຊູສອງເທື່ອ ແລະສິ່ງທີ່ໄດ້ຖືກກະທຳໃຫ້ສຳເລັດນັ້ນ

ຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສຳລັບມະນຸດຄົນໃດຄົນໜຶ່ງທີ່ຈະເຮັດໄດ້
ຫາກປາສະຈາກການກຳກັບດູແລອັນຊົງພຣະບັນຍາແຫ່ງພຣະເຈົ້າ.

ໃນບົດຄວາມຖັດໄປຂອງພວກເຮົາ ພວກເຮົາຈະເລີນສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ
ຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າແລະຄວາມເປັນມະນຸດໄດ້ຊ້ອນ “ເຈັດເທືອ” ໃນ Leviticus ບົດທຳອິດຫົກ
ໄວ້ຢ່າງແຈ້ງປະຈັກໃນພຣະທຳ Daniel, ເພາະວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງຮູ້ວ່າໜ້າ
ແລະແມ່ນແຕໄດ້ຊົງອອກແບບໄວ້ດ້ວຍ ວ່າສິ່ງນັ້ນຈະເປັນ “ຫົນແຫ່ງການສະດຸດ” ສຳລັບການທົດສອບ
ທັງສຳລັບຜູ້ໃນຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ
ແລະສຳລັບຜູ້ໃນຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມດ້ວຍ.

“ຄວາມສະຫວ່າງທຳດ້ານເຢື້ອໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າ ຖືກປະທານໃຫ້ໂດຍສະເພາະສຳລັບວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້.
ນິມິດທຳໄດ້ເຫັນຢູ່ຮົມຝັ່ງແມ່ນ້ຳອູລາອີແລະ ຮົດເດເກນ, ແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ທັງຫຼາຍແຫ່ງຊີນາ,
ບັດນີກຳລັງຢູ່ໃນຂະບວນການແຫ່ງການສຳເລັດເປັນຈິງ, ແລະ ເຫດການທັງປວງທີ່ໄດ້ຖືກພະຍາກອນໄວ້ນັ້ນ
ຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນໄວງນີ້.” Testimonies to Ministers, 112.